

LAKEFRONT BILLIONAIRES

MR. AND MRS. VIVYONE
REQUEST THE HONOR OF YOUR COMPANY

Siliana e Lorenzo
I A

LOVE

ARRANGED

0817

elrendezett szerelem

„Igazán megérintette a lelkemet.”

– Kay Kay, [amazon.com](https://www.amazon.com)

*fine
selection*

LAUREN ASHER

NEW YORK TIMES BESTSELLERSZERZŐ

LAUREN ASHER

LOVE ARRANGED

elrendezett szerelem

LAKEFRONT BILLIONAIRES

3

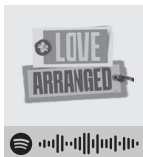
Első kiadás

Könyvmolyképző Kiadó, Szeged, 2026

LEJÁTSZÁSI LISTÁK

Lauren Asher: Love Arranged – Elrendezett szerelem

Szkenneld be a hallgatáshoz

Elrendezett szerelem

Lejátszási lista

Virágbolti pop

Lejátszási lista

Az autós túra követelményei

Lejátszási lista

Utálok futni

Lejátszási lista

Körbetáncolni a konyhát

Lejátszási lista

*Azoknak, akik szerelemről álmodoznak.
És mindazoknak, akik félnek tőle.
A szerelem az élet egyik legnagyobb jutalma,
amíg hajlandóak vagyunk megdolgozni érte.*

09:15

Üdvözlünk Erosban

A névtelen társkereső alkalmazásban, amit Cupidó kevésbé ismert görög megfelelője ihletett.

Nem ismered a görög mitológia egyik legjobb szerelmi történetét? Ne aggódj! Rövid összefoglalónkból kiderül, mi történt a szerelem istenével.

Röviden: egy halandó nő, Pszүkhé beleszeretett Erőszba anélkül, hogy valaha is látta volna az arcát, ezzel bebizonyítva, hogy a szépség nem a külsőben rejlik (és életre hívva „a szerelem vak” mondást).

Kezdjük

Belépés

09:18 ↗

Mielőtt kilőnéd a nyilaidat a lehetséges jelöltekre, tölts fel egy képet magadról.

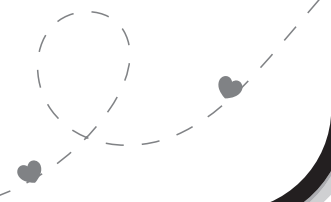
Ez a fotó addig **nem** lesz látható, amíg **te** úgy nem döntesz.

A jelölt kérheti, hadd tekinthesse meg a fényképemet, de vigyázz – mert állítottunk egy, a mitológiából vett csapdát, ami még Aphroditét is büszkévé tenné! (Tényleg frissítsd fel a görög mitológiai ismereteidet, és nézd meg, mi történt Pszühkével, mielőtt fontolóra vennéd ezt a lehetőséget!)

Fotó feltöltése

Tovább

09:21

Most, hogy feltöltötted a fotódat, ossz meg néhány tényt magadról!

Mikor van a születésnapod?

Mi a nemed?

Kivel szeretnél összejönni?

Ki a kedvenc görög istened vagy istennőd?

Válassz legalább három érdeklődési kört

Olvasás

Filmek

Zene

Dívat

Főzés

Természet

Utazás

Autók

Állatok/Háziállatok

Válaszok beküldése

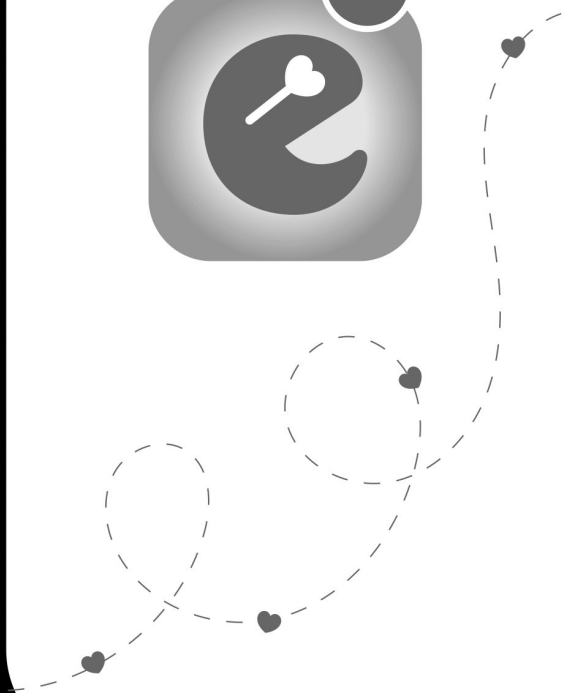

09:23

Augusztus

Majdnem egy évvel ezelőtt...

LAURENCE

Tettél már valaha valami rosszat?

ANA

Nem tudom eldönteni, hogy flörtölni
akarsz, vagy meg akarsz ijeszteni,
hogy soha többé ne használjam az
Erost.

LAURENCE

Mi van, ha az elsőre gondoltam?

ANA

Nos, ha tettem valami rosszat,
akkor azt nem itt fogom elárulni,
mert egy unatkozó informatikus
bármikor elolvashatja.

LAURENCE

És ha inkább a második?

ANA

Ebben az esetben úgy érzem,
nem közlekedési szabálysértésről
vagy a nővéremtől kölcsönként és
véletlenül összement pulcsijáról
fogunk beszélgetni.

LAURENCE

Biztos, hogy nem.

ANA

Jó tudni.

ANA

Akkor nem hivatalos
jogi tanácsadódként azt
tanácsolom, ne folytasd ezt a
beszélgetést.

LAURENCE

Ügyvéd vagy?

ANA

Amennyi dramatizált
detektívsorozatot láttam, akár
ügyvédi irodát is vezethetnék.

LAURENCE

Egyenesen a csődbe?

ANA

Sértő, hogy milyen keveset képzelsz
rólam! Legyen egy kis hited!

LAURENCE

Egy kicsi van.

ANA

Csak nem a jó fajtából?

LAURENCE

Pontosan.

ANA

Ugye tudod, hogy ez egy
társskereső app, és nem
kríziskezelő forródrót?

LAURENCE

Elnézve a szerelmi életedet, könnyű
erről megfeledkezni.

ANA

Az enyémet? Mi van a tiéddel?

LAURENCE

Már évekkel ezelőtt sem volt.

ANA

Ó! Összetörte valaki a szívedet?

LAURENCE

Ki mondta, hogy egyáltalán van?

ANA

Látom, itt az alkalom, hogy
elsüssem a klisé, miszerint
„mindenkinek van szíve, még ha a
tiéd kicsit összetört is”.

LAURENCE

Igazi tehetséged van a szavakhoz.

ANA

Tényleg?

LAURENCE

Nem.

ANA

Talán itt az ideje, hogy töröljem ezt
az anonim csevegést, és keressek
valakit, aki értékeli a vonzerőmet,
ÉS nem okoz neki gondot, hogy
személyesen is találkozzunk, azok
után, hogy az elmúlt hetekben
folyamatosan
üzeneteket váltottunk.

LAURENCE

Máris feladod?

ANA

A vidám természeted kezd kissé
idegesíteni.

LAURENCE

Javulnak a poénjaid. Majdnem
nevettem.

ANA

Van még remény a számomra?

LAURENCE

Sajnálom, hogy ezt kell mondanom, de
pont annyi reményem van, mint hitem.

ANA

Tudod, mit tanultam az állatok
istápolásából?

ANA

A sérült kutyák nem ugatnak.
Harapnak.

ANA

Néha arra gondolok, hogy
összepakolok, és elmegyek
máshová.

LAURENCE

Ezt nem hiszem.

ANA

Igazad van. Imádom Lake Wisteriát,
és úgy tervezem, hogy életem

végéig itt fogok élni. A harmincéves
tervemben szerepel még, hogy
veszek egy nyaralót, lesz néhány
gyerekem, és méhrezervátumot
hozok létre a hátsó kertben.

LAURENCE

Ez... szokatlanul konkrét.

ANA

Sok időm volt átgondolni.

LAURENCE

Erre sose tippeltem volna.

ANA

Neked nincs harmincéves terved?

LAURENCE

Nincs, és ha lenne is, nem hiszem,
hogy ez a város szerepelne benne.

ANA

Meglátod, végül megnyílnak
irányodba majd a város. Csak higgy
nekem.

LAURENCE

A zord téli időjárás miatt ez szinte
lehetetlen.

ANA

Gondolom, nem egy hideg vidékről
származol.

LAURENCE

Köztudott, hogy a pokolnak egész
évben állandó a hőmérséklete.

ANA

Vicces vagy.

LAURENCE

Túl alacsonyak az elvárásaid.

ANA

Legalább meg tudod ugrani.

LAURENCE

Nagyobb elvárásaid lehetnének az
emberek felé.

ANA

Miért?

LAURENCE

Mert ha nem, akkor olyan mellett
fogsz kikötni, mint én.

ANA

És az rossz lenne?

LAURENCE

Elképzelésed sincs, mennyire.

ANA

Néha magányosnak érzed magad?

LAURENCE

Nem.

ANA

Hadd találjam ki: túlságosan
élvezed a saját társaságodat.

LAURENCE

Megértenéd, ha hallanád a hangot a
fejemben.

ANA

Te is küzdesz ezzel? Azt hittem,
csak én vagyok ezzel így.

ANA

A tiéd is mindig azt mondja, hogy
kényeztesd magad édességgel
vagy új ruhával, ha valami apró
kellemetlenség ér?

LAURENCE

Nem.

ANA

Ó!

ANA

Csalódtam.

ANA

Akkor talán szakember
segítségét kellene
kérned.

LAURENCE

Miért érzed magad
magányosnak?

ANA

Ne velem foglalkozzunk!
Koncentráljunk ezúttal rád.

LAURENCE

Ha őszintén válaszolok, akkor
elmondod?

ANA

Ó! Ennyire törődsz az érzéseimmel?
Megható.

LAURENCE

Inkább csak kíváncsi vagyok,
hogy olyan valaki, mint te, miképp
érezheti magát egyáltalán
magányosnak az életében akár
egyetlen napig is.

ANA

Nem tudom eldönteni, hogy most
sértegetsz-e, vagy sem.

LAURENCE

Ha sértés lenne, tudnád.

ANA

Belehalnál, ha néha-néha
megdicséznél valakit?

ANA

És a valakin magamat értem.

LAURENCE

És ezzel kockáztassam, hogy
magasabbak legyenek az
elvárásaid?

ANA

Micsoda borzalom!!!

LAURENCE

Válaszolj a kérdésre!

ANA

Lehet, hogy butaságnak tűnik
olyasvalakinek, aki nem törődik
mások társaságával.

LAURENCE

Én szeretem a tiédet.

Ana nem elérhető

Ana nem elérhető

ANA

Bocs a késésért. Ellenőriznem
kellett, hogy nem aludtam-e
el munka közben, és épp nem
álmodok-e.

LAURENCE

És azt mégis hogy csináltad?

ANA

Jobb, ha meg se kérdezed.

LAURENCE

Te vagy...

ANA

A legkülönlegesebb nő,
akivel valaha
találkoztál?

LAURENCE

Nem.

LAURENCE

Te vagy a legkülönlegesebb
„ember”, akivel valaha találkoztam.

ANA

Remélem, ez nem sértés akart
lenni.

LAURENCE

És ha nem az volt?

ANA

Akkor lehet, hogy végül
bebizonyítod, hogy ez az anonim app
mégsem olyan hülye ötlet.

ANA

Szóval, hajótörést szenvedtél egy
szigeten, és csak három dolgot
vihetsz magaddal. Mik azok?

LAURENCE

Dolgokat vagy embereket?

ANA

Mindketten tudjuk, hogy sosem
választanád önként azt a
lehetőséget, hogy egy másik
emberrel legyél összezárva.

LAURENCE

Igaz.

LAURENCE

Vagy legalábbis addig így volt, amíg
nem találkoztunk.

ANA

Holnap halloweeni buli lesz a
Last Callban. Azt hiszem, jó móka
lesz.

LAURENCE

Klassz. Jó szórakozást!

ANA

Neked is jönnöd kell.

LAURENCE

Dolgom van.

ANA

A véráldozat várhat.

LAURENCE

Mondd ezt a teliholdnak!

ANA

Remélem, csak viccelsz.

ANA

Kérlek, mondd, hogy csak
szórakozol velem!

ANA

Már öt perc eltelt, de még mindig a
válaszodra várok!

LAURENCE

A képzeletedre bízom.

ANA

Mi lenne, ha nem tennéd?
Tudod, van az a szokása, hogy
túlpörög.

LAURENCE

Ez a napi emlékeztetőd:
nem vagyok sem vámpír, sem
vérfarkas.

ANA

Kivéve, hogy pontosan ezt
mondaná az, aki szeretné
elaltatni a
gyanúmat.

LAURENCE

Igaz.

ANA

Kérlek, gyere el a buliba!

ANA

Ne akard, hogy könnyörögjek!

LAURENCE

Csak azt ne! Nem találom vonzónak
a behódolást.

ANA

Vicces, mert én is pont így
érzek valaki iránt, aki gyáván
megfutamodik.

LAURENCE

Nem vagyok gyáva!

ANA

Persze. Te aztán nem.

LAURENCE

Miért akarod ennyire, hogy
találkozzunk?

ANA

Elég időt adtam, hogy először
megismerj.

ANA

A holnapi az egyetlen esélyed.
Tehenéslánynak öltözöm.
Rózsaszín kalappal. Sok
csillámmal. Valószínűleg a
táncparketten találsz majd,
kezemben passiógyümölcsös
vodka-szódával.

LAURENCE

Nem megyek.

ANA

Milyen kár! Ha nem jössz, akkor
majd valaki mással megyek haza.

LAURENCE

Fenyegetsz?

ANA

Há így gondolod, akkor ez azt
jelenti, hogy jobban törődsz

velem, mint amennyit
bevallasz.

LAURENCE

Én ugyan nem!

ANA

Bizonyítsd be!

Ana nem elérhető

LAURENCE

Ha ezt meglátod ma este,
menekülj!

Laurence csatolt egy képet

ANA

Mégis hová? Egyenesen a
karjaidba?

LAURENCE

Miért is nem vagyok meglepve?

ANA

Hogy tudtál egy ilyen maszkot
beszerezni ilyen rövid idő alatt?

LAURENCE

Emiatt ne aggódj.

ANA

Ugyan már! Az egyetlen dolog,
ami miatt aggódom, az az, miképp
fogok reagálni a nyilvánosság előtt,
amikor végre találkozunk.

Ana nem elérhető

Lorenzo

Tegnapig még szerettem a kihívásokat. *Éltetek*, de aztán megjelent Ana, és leleplezte a blöffömet, amikor azzal fenyegetett, hogy ha ma este nem jelenek meg, akkor egy másik férfival megy haza.

Ekkor jöttem rá, hogy elvesztettem a játékot, és a ma este után őt is örökre elveszítem.

Soha nem is volt a tiéd.

Figyelmen kívül hagyom a mellkasomban növekvő nyugtalanságot, felhúszom a maszkomat, és belépek a megtelt bárba. Még sosem láttam a Last Callt ilyen zsúfoltnak, az egészet jelmezesek töltik meg, akiknek a ruházata sokkal több erőfeszítést igényelt, mint az én egyszerű fekete pólóm, farmerem és a szemek és a száj körül neonkék varrással díszített, világító maszkom.

A tömött teremben keresem a nőt, aki az első üzenete óta befészkelte magát a fejembe. Két hónapot töltöttem azzal, hogy azon töprengtem, vajon az a nő, akivel épp beszélek, ő-e.

Két hónapnyi túlgondolás. Tagadás. Idő, mialatt megpróbáltam távol tartani magam Anától, akit igazán nem volt jogom üldözni, miután eldöntöttem, hogy őt sosem választanám álmenyasszonyomnak.

Nem tehettem.

Megpróbáltam elengedni, de nem sikerült. Aztán újra megpróbáltam, csak hogy pont ott vagyok, ahol Ana akarta, a táncparketten, ahol a rózsaszín, csillogó ruhás és hozzáillő cowboykalapos nőt keresem.

Azt ismétlegtem magamban, hogy maradjak a parkett szélén. És ha öt perc alatt nem találom meg, azt jelnek fogom venni.

A sors biztosan élvezi, hogy viccet csinál az életemből, mert abban a pillanatban, amint elkezdek visszaszámolni, a tömeg szétválík. Mintha

valaki láthatatlan éket verne a táncparkett közepébe, szétválasztva az embertömeget, felfedve Anát középén, ahogy az egyik reflektor fénye beragyogja az alakját.

Vagy inkább hívjam *Lilianának*?

A bárba lépés óta zakatoló szívem felgyorsul, a hangos zene basszusa pedig még inkább fokozza a fülemben lüktető érzést.

Egy lépést hátrálok, majd még egyet, ám a harmadiknál, ahogy Lily a szemembe néz, megbotlom.

Mindenki más eltűnik, mintha a sötétségbe száműzték volna őket, amint ragyogó, gondtalan mosolyra húzza a tökéletesen telt ajkát. Megkövülten állok, haszontalan testem moccanni sem bír, amikor megindul felém.

Magabiztos léptekkel közelít, én meg csak bámulom, és próbálom feldolgozni, hogy az én Anám nem más, mint Liliana Muñoz.

Ez biztos valami trükk. Nem lehet, hogy valaki, aki vonzza a pozitív figyelmet, és akiből kedvesség sugárzik, kedveljen engem. Ha Lily nem ismerte volna fel egyértelműen a maszkomat, azt hihetném, a jelmeze csupán véletlen egybeesés.

Egyik elképzelt forgatókönyvben sem egyezett Ana azzal a légies nővel, akinek a mosolya alig egy éve kápráztatott el a templomban, amikor becsusszant mellém az üres helyre, és barna szemével melegen és barátságosan rám pillantott.

– *Szóval te vagy az, akiről mindenki beszél a héten – kezd bele.*

– *Azt hiszem, hátrányban vagyok, mert fogalmam sincs, te ki vagy.*

A mosolya nem tűnik el, sőt valahogy még tündöklőbbé válik.

– *Lily Muñoz. – Kinyújtja a kezét, én pedig habozok, hogy elfogadjam-e. Hacsak nem szükséges, nem szeretek másokat megérinteni, de minél tovább tartja a kezét a levegőben, annál inkább hajlok arra, hogy megfogjam.*

Amikor megteszem, izgalmas és ismeretlen energia lövell végig a karomon, és megsemmisíti az érintéssel kapcsolatos minden aggodalmamat.

– Lorenzo Vittori. – *A hangom egy oktávval elmélyül.*

– Örülök, hogy megismerhetlek, Lorenzo – válaszolja, és a nevem úgy hangzik, akár a bűn, ahogy elhagyja csábító ajkát.

– Nos – suttogom. – *Kénytelen vagyok megkérdezni: pontosan mit beszélnek rólam az emberek?*

Nevet – ez a hang közelebb visz a mennyországhoz, mint bármelyik istentisztelet vagy evangélium.

– *Nem szeretek pletykálni.*

– *Akkor csak élvezed hallgatni?*

– *Telitalát. – Rám kacsint, és a gyomromban elszabadul a pokol, mert*

– nem hiszem el, hogy ezt mondom – pillangók kelnek szárnyra benne.

Az emlék elhalványul, de a gyomromban megmarad ugyanaz a vad érzés, ahogy a múltam és a jelenem összeolvad.

– Nocsak, nocsak! Nézd csak, ki döntött úgy, hogy mégis megjelenik. – Lily mutatóujja vonalat húz a mellkasom közepén, forró nyomot hagyva maga után a bőrömon.

Csendben maradok, mert nem vagyok biztos abban, hogy felismerné-e a hangom a helyi tévében sugárzott polgármesteri reklámokból.

– Csendkirályosat játszunk? – A hüvelykujjával a maszkom alját piszkálja, és eközben a kisujja a torkomat csiklandozza.

Megborzongok, a reakcióm túl látványos.

A mosolya hihetetlenül szélesre húzódik.

– Ám legyen. Még jó, hogy tánc közben nem kell beszélni.

Összefűzi az ujjait az enyémekkel, és a táncparketre húz, elfeledtetve velem minden korlátomat, ahogy elveszek a zenében.

Ahol elveszek benne.

Tíz percre átadom az irányítást. Tíz túlságosan rövid percre, ami elrepül, mielőtt még megígérnék magamnak újabb ötöt. De aztán a tizenötből harminc lesz, és mire feleszmélek, Lily már teljes erejével a vesztünkbe visz, ahogy átvonszol a tömegben, majd le egy hátsó folyosóra.

Csak annyit kell tennie, hogy titokzatos mosolyt villant rám a vállá felett, és minden korábbi fenntartásom, hogy ezt továbbvigyük, eltűnik.

Az emberek nem figyelnek ránk, vagy azért, mert túl elfoglaltak a kamatyolással, vagy azért, mert a barátaik a mosdóra várás közben elvonják a figyelmüket.

Fogalmam sincs, hová visz, de valahogy kint találjuk magunkat. A vészkijáratí ajtó becsapódik mögöttünk, mire a falhoz szorít.

Mióta vagy te az a típus, aki lemond az irányításról? A szorongó hang a pillanatba szivárog, és azzal fenyeget, hogy tönkreteszi azt.

Ez nem te vagy, kiáltja az ösztönöm.

Fuss, mielőtt túl késő lesz, emlékeztet a hang, ahogy Lily addig csökken a köztünk lévő távolságot, míg mellkasunk összeér.

Játékos fény csillan a szemében, amikor a kezét a maszk alá csúsztatja, és hüvelykujjával az alsó ajkamat cirógatja. Egyetlen érintése nyomán bizsereg a bőröm, és mielőtt még meggondolhatnám magam, beleharapok az ujjbegyébe.

A mosolya elbűvöl, ahogy megfogja az államot, és csókot lehel a műanyag maszkomra, bebizonyítva, hogy nem is kell megérintenie a számat ahhoz, hogy a vágy végigcikázzon a gerincemen.

Először az egész csupán kellemes bizsergés, ám az érzés egy pillanat alatt válik bénítóvá. Azon töprengök, mennyire le akarom tépni a maszkomat, hogy aztán a számat az övére nyomva addig faljam, amíg kétségbeesetten vágja a megkönnyebbülést.

A megkönnyebbülést, amire nekem is kétségbeesetten szükségem van.

A kép, amint az ágyamban fekszik, az ágyneműmbe gabalyodva, a nyakán lévő nyomaimat leszámítva meztelenül, hirtelen megálljt parancsol a fantáziámnak.

Két egymásra vágyó ember között nem működhet az álkapcsolat. Túl sok határ mosódna el, és minden általam felállított korlát megkérdőjeleződne.

Talán még meg is semmisülne.

Szóval nem. Nem léphetek igazi kapcsolatba. Nem is akarok. Még akkor sem, ha az elmúlt néhány hónapban becsaptam magam azzal, hogy ez lehetséges.

Még egy olyan hihetetlenül csodálatos emberrel sem, mint Lily.

Különösen vele nem.

Épp véget akarok vetni ennek az egésznek, amikor elkezd végigcsókolni a nyakamat, ettől pedig eláll a lélegzetem, és a szavak a torkomra forrnak.

Szánalmas, tér vissza ugyanaz a hang, csak hangosabban, mint korábban.

A kezem rátalál a csípőjére, de nem azért, hogy eredeti szándékaim szerint távol tartsam, hanem hogy közelebb húzzam magamhoz.

A libabőrömön érzem a mosolyát.

– Egész este a maszk mögé fogsz bújni, vagy végre megmutatod, kiről álmodozom már két hónapja?

Bassza. Meg.

A teste az enyémhez simul, ahogy mindkét karját a nyakam köré fonja, és elkezd játszani a maszkot a helyén tartó pánttal.

– Mert bármennyire is szeretném felfedezni ezt az új, maszkos perverziómat, más elképzelésem van arról, hogyan alakuljon az esténk.

– Mint például?

– Inkább megmutatom. – A szeme ragyogó és reménnyel teli, amint felemeli a maszkomat. Nincs esélyem megállítani, vagy talán nem is követtem el minden tőlem telhetőt, mert Lily végül szemtől szemben találkozik Laurence-szel.

A szeme kitágul, és az ajka szétnyílik, ahogy levegő után kap.

– Lo...

A számat az övéhez nyomom.

Egy csók, hogy emlékezzek rá, ígérem magamnak, és átadom magam a testemet átható energiának, miközben ő egymaga tönkrezúzza minden egyes jövőbeli csókélményemet.

Akár lehetne ő az első és az utolsó is, mert a múltamból senki sem ér fel hozzá, és a jövőben sem lesz ilyen.

Ez a legkevesebb, amit megérdemlek azért a fájdalomért, amit okozni fogok neki. Mert az a férfi, akiről két hónapja *álmodozik*... Akit a harmincéves tervében elképzelt... Az nem én vagyok.

Remélem, sosem bocsátasz meg azért, hogy fájdalmat okozok neked, gondolom magamban, amikor ugyanazzal a hévvel viszonozza a csókomat. Passiógyümölcsöt és édes csábítást ízlelek: egy olyan tiltott kombináció, aminek a függőjévé válhatok.

Remélem, megragadsz minden okot, hogy gyűlölj, és hű is maradsz ezekhez, teszem hozzá halkán, ahogy beletúrok a hajába, és hátradöntöm a fejét, hogy még inkább birtokba vehessem a száját.

És remélem, egy napon már nem fogom gyűlölni magam, amiért elengedtelek.

Amikor elszakítom tőle magam, tudom, mindez teljességgel lehetetlen, mert nem csak utálok magam.

Megvetem azt a gyenge embert, aki vagyok, és a szorongást, amivel küzdök. Ugyanazt a szorongást, ami arra késztet, hogy eltaszítsam Lilyt, nem azért, mert ő jobbat érdemel, hanem azért, mert én nem leszek jobb.

Nem tudom, hogyan. Nem is akarom kitalálni, részben azért, mert félek. És önző vagyok. És túlzottan a célomra koncentrálok ahhoz, hogy valami fantázia, ami sosem volt az enyém, elterelje a figyelmemet.

Óvatosan megfordítom Lilyt, hogy háttal álljon az ajtónak, majd elengedem a derekát, és egy lépést hátrálok. Majd még egyet.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk neked,
ha egy igazán jó könyvet akarsz elolvasni!

**Már rendelhető!
VESD BELE MAGAD MIHAMARABB!**

MOST kiadói KEDVEZMÉNNYEL is a Tiéd lehet!
[Megrendelem most a kiadónál!](#)

Sőt!

A kiadó **KönyvSárkány Klubjának** tagjaként
ELŐFIZETŐI ÁRON csaphatsz le rá!
[Megrendelem most a KönyvSárkányon!](#)

**Köszönjük, hogy megrendeléseddel
még több jó könyv megjelenését támogatod!**

A harmadik lépés rövidebbre sikerül, hála Lily csalódott arckifejezésének, de a negyediket és az ötödiket botlás nélkül teszem meg.

– Hová mész? – A szorongása érződik a hangján, és ettől felkavarodik a gyomrom.

– Ez egy szörnyű ötlet volt. – A hangom monoton marad. Érzelemmentes. Nincs helye félreértelmezésnek azzal kapcsolatban, hogy hol állok a seggfejségi skálán.

– Micsoda?

– Te. Én... Mi ketten egy hiba voltunk.

Összeressen, ezzel tovább növelve az engem mindenhová követő gyűlölet sötét felhőjét.

Az önutálat érzése, amit túl jól ismerek, és ami addig fog emészteni, amíg csak egy halom megbánás marad belőlem, de egyik sem lesz olyan hatalmas, mint ez.

Ezt már a legelső lépésemtől kezdve érzem.